

скитъ тополи? Въ селото не се зеленѣе ни едно дърво. Ако и въ неговия дворъ сж изсѣчени бадемитъ, сливитъ? Дали не сж съборили и пещъта на на двора?.. Чичо Стоянъ стоеше на едно и сжщо мѣсто и се губѣше въ пламъцитъ на стихийна скръбъ, толкова изоставена и буренясала бѣ родната земя!.. — Диви хора сякашъ сж се настанили въ селото, та нѣматъ милость и къмъ дръвчетата. Сжщински гжсеници! Та това човѣщина ли е? Турска работа!.. и сви песници. Той реши да не слиза въ селото. — Богъ знае, какво може да се случи, когато влѣзе въ двора и намѣри овошкитъ изсѣчени, пещъта съборена.

Чичо Стоянъ се запжти къмъ най-близката нива. Всѣка педя земя му се струваше позната. Но кжде бѣше неговата нива? Де е джбчето? Край пжтя трънитъ още стоятъ — съ прѣстъ не сж ги побутнали. Само на стотина крачки отъ тѣхъ бѣше нивата му. Но кжде е, какво е станало отъ джбчето?

Съ свито сърдце отъ болка той избърза напредъ, прескочи крайпжтния ровъ и стжпи на своя земя. Нивата му бѣше буренясала. Прѣстъта бѣ сбита и побѣляла отъ горещинитъ и даваше животъ само на лай-кучката и лободата. Сухи кокалести прѣсти стиснаха чичо Стояна за гърлото. — Защо имъ е земята, когато не я оратъ, а я изоставятъ да буренясва?.. Но далечна надежда озари сърдцето му и той радостно се прекръсти. — Богъ си знае работата. Ами ако върне пакъ тая земя на нейнитъ истински стопани?..

Мина презъ нивата, кръстоса я на длъжъ и на ширъ. Едва личеха синуритъ ѝ. На мѣстото на джбчето зѣеше буренясала яма, то бѣ издъно изкоренено. Той се наведе, искаше поне коренче да на-